14.) Lõpetame selle põllu,
Wähendame selle wälja,
Kahandame selle kaera,
Teeme otsa selle odra!
Hakkame arule käima,
Aru-põldu põimimaie,
Aru-wälja wäänamaie!
Arus olid pikad põllud,
Pikad põllud, laiad wäljad:
Otsad joosewad ojasse,
Rannad joosewad rabasse,
Äärad järwe kaldaasse.
Kunas otsa mé ojune,
Kunas saare mé saame,
Peenderasse pillutame?
Otsas saab õluta juua,
Saares saame saia süüa,
Peenderasse püma-leiba.
See põle-laisa laaminine,
Põduriku põimimine,
Kidwiku kiskumine: —
Seal saab terwel teha tööda.
Hädane ära sureksi,
Laiska wakkuje wajuksi,
Põdur põllu peenderasse. —

15. Mis ma lõikan, see ma keidan,
See ma kokkuje kogusin,
See ma napraje nabisin,
Kuhelasse kukutasin,
Wahelikku walmistasin.
Tegin nabra, kui selle naese,
Kuheliku, kui kuninga,
Waheliku, kui wanema,
Akki Harju neitsikese,
Rõuku Rõugu noorehärra;
Panin alla haawa oksad,
Panin peale pärna korred,
Wahele wana hõbeda,
Keskeella keerukulla:
Wirust tõin ma suure wigla,
Harjust tõin ma suure hargi
Kuhelikkuda koguda,
Nabra päije pääle panna,
Et ep saa alta hallitada,
Ega päälta pärewatada,
Wahelt waske roostetada,
Keskelt kulda koppitada.
Kuhel paist' Kuura mäele,
Akki Harju tee rajale,
Rõuku Rõugu mõisaasse. —